

Trobada Arxiprestal a l'Acadèmia Mariana

La trobada d'Advent de les parròquies de l'Arxiprestat Seu Vella ha aplegat a pares, nens i catequistes a l'Acadèmia Mariana. Allí hem vist la pel·lícula *Sang Woo y su abuela*, que ha estat presentada per l'arxiprest, Mn. Lluís Sallán. A continuació hi ha hagut un diàleg per grups sobre la pel·lícula. Es tractava de descobrir els símbols i valors presents en el film, especial-

ment com l'amor generós de l'àvia que era capaç de transformar el cor capriciós i insensible del seu nét. Una bona lliçó que ens ajudarà a preparar l'Advent i a viure més intensament el Nadal.

La tarda ha culminat amb la celebració de l'eucaristia, presidida per Mn. Sallán a la capella de la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana).

Preparant un sínode

El primer sínode convocat pel papa Francesc serà sobre la família i tindrà dues grans etapes. A l'octubre de 2014 es reuniran els presidents de totes les conferències episcopals per conèixer la situació actual, un any després, el 2015, viatjaran a Roma bisbes i experts de tot el món i fixaran les línies operatives. Per concretar els punts d'estudi, el Vaticà ha enviat a tots els episcopats un qüestionari de 39 punts. Els rectors enviaran informació local basada en el que ens viu a les seves parròquies.

En la nostra diòcesi, el bisbe Joan ens convida a participar en aquesta consulta, fent arribar a la Vicaria de Pastoral les nostres respostes

treballades en grups parroquials, moviments, així com associacions de la nostra Diòcesi. Posteriorment, el resum de totes les aportacions dels grups es farà arribar a la Conferència Episcopal, i aquesta al Vaticà.

AJUDANT A VIURE

Família, siguis allò que ets

El cristians no hem inventat la família. És un fenomen social que acceptem com un valor en si mateix, però volem viure'l «a la llum de la fe» o, com diria l'apòstol Pau, «en el Senyor». Sense imposar un únic model de família però sí remetent-nos a allò que entenem també com un «projecte de Déu» i, des d'aquesta fe, tractant d'aproximar-nos a aquell

tipus de família que possibiliti més l'amor, el servei, la fraternitat, el respecte a la profunda i irrenunciable dignitat de totes les persones que la integren, a la seva maduració, llibertat i responsabilitat en el quefer a la societat.

Per això, casar-se en la fe de l'Església suposa, abans de res, una manera particular d'entendre i viure l'amor i la família que s'expressa en un consentiment sacramental que ve a dir: t'estimo i vull que m'estimis «com» el Crist ens estima, amb un amor com el seu, fidel i estable, per a sempre. Per a nosaltres, Crist Ressuscitat n'és la garantia, d'aquesta mútua fidelitat. Per això és imprescindible la FE cristiana, perquè només en aquest clima és possible estimar d'aquesta manera i pot créixer i fer-se veure un amor conjugal així.

Aquesta íntima comunitat conjugal de vida i amor que comporta el matrimoni sacramental està cridada a enriquir-se diàriament. Suposa una decisió permanent i progressivament renovada com a parella. I també un ample sentit de la fecunditat i sensibilitat comunitària: paternitat responsable i voluntat d'educar cristianament; parella i família oberta i integrada en la Comunitat Eclesial de la que rep suport afectiu i real; vocació de servei a la societat a la que ofereix la seva aportació com una cèl·lula viva.

En la «Familiaris Consortio» (n. 17) es demana a les famílies dels cristians «custodiar, revelar i comunicar l'amor»... i s'afirma que la família dels cristians té el seu propi «do»: la consagració sacramental (FC, 5). Amb humilitat, però amb claredat, cal fer veure que aquesta manera d'entendre i viure l'amor és una força en la creació d'un món millor, més just i més humà. Els batejats tenim una vocació pública de servei, i en el sagrament del matrimoni es rep la capacitat per a «humanitzar» el món, aportant una experiència d'amor estable, fidel, gratuït, esforçat, capaç de donar i rebre perdó, fent realitat present l'antiga màxima: «mireu com s'estimen els cristians». Per això: «família cristiana, siguis allò que ets!».

En aquest diumenge nadalenc, tot celebrant la Sagrada Família, podem plantejar-nos des de la fe alguns interrogants (que potser valen per a tothom): quina capacitat té la nostra família per a crear de debò «una comunitat de vida i amor» («aliança», en sentit bíblic i no sols «contracte»); per a «servir a la vida» (la seva transmissió, defensa i educació és el gran «ministeri» dels pares); per a construir la fraternitat humana en la igualtat de tots els seus membres; per a formar una comunitat de «persones», afavorint el desenvolupament dels valors de cadascú dels seus membres, i educant en llibertat, sense manipular; per a fer real i afavorir el compromís amb tots aquells que ens envolten i la participació en el desenvolupament de la societat, etc.

Us animo a seguir-la construint, la vostra família, amb fe en Déu i confiança en els homes i dones que la integren. FELIÇ I CONSTRUCTIU ANY NOU!

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

JUDIT VILA CLARA

Pastorets de Comunitat

La Judit Vilaclara pertany a la Comunitat Cristiana Sant Pere Claver del Clot, és mestra de primària i des de fa quatre anys és la responsable del Centre d'Esplai Lluís Maria Chanut, vinculat a Càritas i al MCECC. La Judit i en Llibert Requena van escriure i dirigir *Pensament de Nadal: Lila, groc i blanc*, que els dies 27, 28 i 29 es representa al teatre de l'escola Jesuïtes del Clot de Barcelona (www.santpereclaver.cat).

Què tenen d'especial aquests Pastorets?

En Llibert i jo partíem d'experiències teatrals, literàries i de fe diferents. L'obra neix de la fusió d'aquestes vivències, d'una passió compartida pel teatre i, sobretot, de la voluntat de ser i fer comunitat. La Comunitat se l'ha fet seva i ara ens pertany a tots. La llavor de *Pensament* arrela al Clot gràcies a l'esforç de moltes persones que han convertit l'escrit inicial en una obra.

Què representa *Pensament*?

La il·lusió, l'empenta i la joia de les 80 persones que hi col·laboren representa el missatge cristià. *Pensament de Nadal* explica la història del naixement de Jesús, però l'essència cristiana s'amaga en el treball que hi ha al darrera: feina en equip per fer arribar el missatge d'esperança de Jesús al nostre barri.

La comunitat de Sant Pere Claver és molt rica...

A la nostra Comunitat hi ha ingredients ben diferents. Al Clot es prega cantant (Gospel), educant (esplais), reflexionant (catecumenat), acompanyant (Pastoral de la Salut), actuant (pastorets) o vetllant per les necessitats dels altres (grup Projectió). I cada dissabte a la tarda celebrem l'eucaristia tots junts.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Crist ens retorna sempre a casa

L'evangelista Mateu veu la clau de la fugida de la Sagrada Família a Egipte i el retorn a la terra d'Israel en la paraula del profeta: «D'Egipte he cridat el meu fill» (*Os 11,1*). Per a Mateu, el profeta Osees aquí parla de Crist: ell és el *veritable* Fill. A ell el Pare l'estima i el crida d'Egipte.

Per a l'evangelista, la història d'Israel torna a començar amb aquest nou èxode (*evangeli d'avui*), i de manera nova, amb el retorn de Jesús d'Egipte a Terra Santa. Certament, la primera crida al retorn del país de l'esclavatge havia, en molts aspectes, fracassat. En Osees, la resposta a la crida del Pare és un allunyament per part dels cridats: «Com més els cridava, més s'allunyaven de mi» (11,2).

Amb la fugida a Egipte i amb el seu retorn a la Terra promesa, Jesús realitza l'èxode definitiu. Ell és veritablement el Fill; no se n'anirà per allunyar-se del Pare. Ell retorna a casa i condueix cap a casa; sempre està en camí cap a Déu i amb això condueix de l'alienació a la *pàtria*, a allò que és essencial i propi.

Jesús, el veritable Fill, en un sentit molt profund va anar ell mateix a l'exili per tal de tornar-nos a dur, a tots nosaltres, de l'alienació cap a casa.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Francisco Javier y la alegría

San Francisco Javier vivió un año entero en las islas Molucas (Indonesia). Fue un año señalado por las conversiones apostólicas y también por los muchos peligros y privaciones que sufrió. Naufragó tres veces. Perdió todo cuanto poseía. Padebió hambre y sed. Permaneció varios días escondido entre matorrales y así salvó la vida. Escribió:

—«No puedo recordar haber sido más feliz y con tanta alegría en ningún otro lugar y con tanta continuidad.

Estas islas parecen hechas para que un pobre hombre pierda, en poco tiempo, los ojos, por la sobreabundancia de lágrimas que derrama debido a sus innumerables alegrías.»

—Francisco Javier, todos los santos y nuestros padres y madres nos enseñaron que con la fe puesta en Dios se pueden superar toda clase de males, de enfermedades, de adversidades, de sufrimientos, de fracasos... y con alegría.

Es lo que decía santa Teresa de Jesús:

—«Que poco hacen todas las contrariedades y adversidades cuando Vos, Señor, queréis dar ánimo, paz, alegría.»

El papa Francisco titula su primera exhortación apostólica *La alegría del Evangelio*.

La fe —primera de las virtudes teologales— es también la primera que nos da fuerza, paz, consuelo y alegría.

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

La catedral d'Europa

La Sagrada Família és la catedral d'Europa. Ho és per raons històriques i per raons actuals. Gaudí és un mediterrani que es mou entre l'art gòtic (Reims) i l'art bizantí (Santa Sofia), i que ha assimilat la bellesa de les catedrals de Tarragona, que coneix des de jove; de Barcelona, en la qual col·laborà en l'acabament de la façana; de Mallorca, on va estar dos anys, i la basílica de Santa Maria del Mar, que ha pogut estudiar de prop. Coneix Grècia i Roma, Egipte i les teories arquitectòniques recents.

Ens trobem davant d'una síntesi que integra el que és millor des d'una mirada sobre el món que no és opulenta sinó franciscana. En la síntesi gaudiniana, els contraris s'articulen harmoniosament (dins-fora, dalt-baix, llum-ombra) sense oposicions estèrils, i la recerca constant de les tres dimensions és una conseqüència de l'estructura de la realitat mateixa —que sempre és tridimensional.

Gaudí és, en el fons, un geòmetra que prefereix les superfícies enlluernades o corbes i les figures que s'hi relacionen (l'hiperboloide i el paraboloid hiperbòlic), i que maneja amb autoritat els tetraedres.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 30. □ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.
- 31. □ Dimarts** [1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-8]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.
- 1. □ † Dimecres** [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel). Mare de Déu de Begoña. Sant Concordi, prev. i mr.
- 2. □ Dijous** [1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, Auxili dels cristians.
- 3. □ Divendres** [1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinianà).
- 4. □ Dissabte** [1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.
- 5. □ † Diumenge vinent**, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o bé: Jn 1,1-5.9-14)]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilian, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

LA SAGRADA FAMÍLIA

▸ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

▸ Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*
Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teua; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

▸ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenitat, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coronï en els vostres cors els combats que manteni; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

▸ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,13-15.19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i quedat-hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo». Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.»

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo». Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzaret. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarè.»

▸ Lectura del libro del Eclesiástico (Sir 3,2-6.12-14)

Dios hace al padre más respetable que a los hijos y afirma la autoridad de la madre sobre la prole. El que honra a su padre expía sus pecados, el que respeta a su madre acumula tesoros; el que honra a su padre se alegrará de sus hijos, y cuando rece, será escuchado; el que respeta a su padre tendrá larga vida, al que honra a su madre el Señor lo escucha.

Hijo mío, sé constante en honrar a tu padre, no lo abandones mientras vivas; aunque se debilite su mente, ten indulgencia, no lo abochornes mientras vivas. La limosna del padre no se olvidará, será tenida en cuenta para pagar tus pecados.

▸ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sió, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

La fugida a Egipte. Pintura del s. xv, Museu Nacional de Cracòvia

🔊) Aquesta imatge parla

▸ Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos:

Como elegidos de Dios, santos y amados, vestíos de la misericordia entrañable, bondad, humildad, dulzura, comprensión. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el ceñidor de la unidad consumada. Que la paz de Cristo actúe de árbitro en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Y sed agradecidos. La palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; corregíos mutuamente.

Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, vivid bajo la autoridad de vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso le gusta al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

▸ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,13-15.19-23)

Quando se marcharon los magos, el ángel del Señor se apareció en sueños a José y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y huye a Egipto; quédate allí hasta que yo te avise, porque Herodes va a buscar al niño para matarlo.» José se levantó, cogió al niño y a su madre, de noche, se fue a Egipto y se quedó hasta la muerte de Herodes. Así se cumplió lo que dijo el Señor por el profeta: «Llamé a mi hijo, para que saliera de Egipto.»

Quando murió Herodes, el ángel del Señor se apareció de nuevo en sueños a José en Egipto y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y vuélvete a Israel; ya han muerto los que atentaban contra la vida del niño.» Se levantó, cogió al niño y a su madre y volvió a Israel. Pero, al enterarse de que Arquelao reinaba en Judea como sucesor de su padre Herodes, tuvo miedo de ir allá. Y, avisado en sueños, se retiró a Galilea y se estableció en un pueblo llamado Nazaret. Así se cumplió lo que dijeron los profetas, que se llamaría Nazareno.

COMENTARI

Jesús, el nou Israel

Tots sabem que la font literària més important dels evangelis de la infància de Jesús (Mt 1-2; Lc 1-2) són els textos de l'Antic Testament. Les primeres generacions cristianes varen esbrinar les grans profecies de l'AT per il·luminar els primers anys de la vida de Jesús, que no eren objecte del testimoni apostòlic. El text d'avui està muntat sobre tres cites de l'AT: la primera, del profeta Osees (11,1), que parla de la pujada d'Israel des d'Egipte. La segona, que no llegim avui, es fa ressò del dol de Raquel pels seus fills exiliats (Jr 31,15) i es relaciona amb la mort dels innocents. La tercera, vol justificar la filiació de Jesús en el poble de Natzaret.

El relat de la fugida a Egipte i de la tornada d'aquell país és d'una sobrietat notable. No hi ha cap referència a fets extraordinaris o miraculosos com en la literatura apòcrifa. Ara bé, és prou clar que la cita d'Osees té com a objectiu subratllar que Jesús va recórrer el camí de l'Èxode.

Mateu inicia així un tema que és un fil conductor de l'Evangelio de Mateu. Jesús és el nou Israel, el nou Jacob que escapa de les mans d'Herodes (un idumeu), com el vell Jacob va fugir de les mans de Laban (un arameu), segons les tradicions rabíniques de l'AT (cf. la traducció targúmica de Dt 26,4-5). Així es remarca que Jesús serà el veritable Israel de Déu, segons el model del vell Jacob que va pujar d'Egipte com Israel. La clau serà que Jesús porta a la seva ple-

na realització tot el que el vell Israel va fer a les pal-pentes.

El text d'avui ofereix una altra dada cristològica rellevant. L'anada a Natzaret serà el mitjà pel qual, paradoxalment, un poble insignificant i desconegut de Galilea, Natzaret, sigui la pàtria del Messies. Jesús, segons Mateu, va néixer a Betlem (Mt 2,1). No deixa de ser significatiu que porti l'epítet de *natzaré*. Aquest títol té connotacions pejoratives (cf. Jn 1, 46).

Tanmateix, els cristians van ser nomenats *natzarrens* no solament a Síria (possible pàtria de l'evangelio segons Mateu, cf. Mt 4,24) sinó també en la tradició jueva.

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea socio-caritativa

La finalitat d'aquesta àrea és afavorir el coneixement i la col·laboració mútues així com la comunió eclesial entre les entitats que treballem en l'àmbit de l'ajut a les persones en situació de pobresa i risc d'exclusió social.

La composem quinze entitats: Càritas Diocesana, Centre Assistencial San Joan de Déu, Cijca (Centre d'iniciatives juvenils contra l'atur), Centre d'Orientació Familiar (COF), Comunitat Marista, Comunitat Salesiana, Esclat - Santa Tereseta, Llar Mare Esperança, Mans Unides, Pa de Sant Antoni, Obra Mercedària, Pastoral de Migracions, Projecte Mare Félix de la parròquia de Sant Martí, Voluntariat Vicencià.

Ens reunim cada mes i mig, i tenim una comissió permanent composta pel delegat diocesà de pastoral socio-caritativa i tres persones més, que fan tasques de coordinació.

Tenim diverses comissions com ara la de distribució d'aliments crus i la de cuinats, la de comunicació i la del fons solidari.

Organitzem dos recessos i una trobada cada any.

Ens coordinem amb la Federació del Voluntariat i la Coordinadora d'ONG, i amb ells formem la Comissió 3.4.

Actualment les nostres entitats estan ajudant a un gran nombre de persones, que amb la crisi han augmentat.

Mn. Carles Sanmartín

Celebració del Dia Universal dels Drets dels Infants

El 20 de novembre, amb motiu de la commemoració del Dia Universal dels Drets dels Infants, el Moviment de Centres d'Espai Cristians Catalans de Lleida de la FVB juntament amb MIJAC (Moviment Infantil i Juvenil d'Acció Catòlica) van organitzar un acte per celebrar aquesta jornada. Va tenir lloc a la Plaça Sant Joan de la ciutat de Lleida i comptà amb la participació d'infants i monitors/es de les dues entitats, així com les famílies que van voler participar d'aquest dia tan especial per als més petits.

Com es preveia, va tractar-se d'un acte ple de simbologia on es va destacar la importància dels drets dels infants en la societat actual i la necessitat de la implicació per part de tothom perquè es mantinguin vigents en aquests temps complexos. Cal remarcar que era la primera vegada que s'organitzava una diada així des d'aquestes entitats, i s'espera que hagi estat la primera pedra per continuar celebrant-la.

Tres noves emissores emeten el programa De Bat a Bat

El programa de ràdio *De Bat a Bat*, produït i realitzat per la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida, amplia el seu àmbit de difusió a l'haver arribat a un acord per emetre'l durant el cap de setmana amb tres noves emissores municipals del territori diocesà. Des del dissabte 16 de novembre, aquest espai radiofònic pot escoltar-se per **Ràdio Torrefarrera (99.1, de la FM)**, **Ràdio Alguaire (96.5)**, i **Proradio (107.3)**, emissora de l'associació de veïns del barri de Pardinyes. Ràdio Torrefarrera i Ràdio Alguaire emetran *De Bat a Bat* tots els dissab-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h

- **Diumenge, 29 de desembre.** Sagrada Família.
- **Dimecres, 1 de gener.** Jornada de la Pau.
- **Divendres, 3 de gener:**
—A les 22.30 h, Pregària dels Joves. Adoració al Santíssim a la parròquia de St. Martí.

tes, a dos quarts de 10 del matí. Per la seva part, Proradio ho farà dues vegades, tots els dissabtes i diumenges, a les 10 del matí.

Evangelii Gaudium

«L'alegria de l'Evangelii omple el cor i la vida sencera dels que es troben amb Jesús». Així comença l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium* en què el papa Francesc recull la riquesa dels treballs del Sínode dedicat a «La nova evangelització per a la transmissió de la fe» celebrat del 7 al 28 d'octubre de 2012. El text, que el Sant Pare va lliurar a 36 fidels, durant la missa de cloenda de l'Any de la Fe, és el primer document oficial del seu pontificat, ja que l'encíclica *Lumen Fidei* va ser escrita en col·laboració amb el seu predecessor, el papa Benet XVI.

AYUDANDO A VIVIR

Familia, ¡sé lo que eres!

Los cristianos no hemos inventado la familia. Es un fenómeno social que aceptamos como un valor en sí mismo, pero queremos vivirla «a la luz de la fe» o, como diría el apóstol Pablo, «en el Señor».

Sin imponer un único modelo de familia pero sí remitiéndonos a lo que entendemos también como un «proyecto de Dios» y, desde esta fe, tratando de aproximarnos a aquel tipo de familia que posibilite más el amor, el servicio, la fraternidad, el respeto a la profunda e irrenunciable dignidad de todas las personas que la integran, a su maduración, libertad y responsabilidad en el quehacer en la sociedad.

Por ello, casarse en la fe de la Iglesia supone, ante todo, un modo particular de entender y vivir el amor y la familia que se expresa en un consentimiento sacramental, que viene a decir: te quiero y quiero que me quieras «como» Cristo nos quiere, con un amor como el suyo, fiel y estable, para siempre. Para nosotros, Cristo Resucitado es la garantía de esta mutua fidelidad. Para ello es imprescindible la FE cristiana, porque sólo en este clima es posible amar de esta manera y puede crecer y hacerse ver un amor conyugal así.

Esta íntima comunidad conyugal de vida y amor que conlleva el matrimonio sacramental, está llamada a enriquecerse diariamente. Supone una decisión permanente y progresivamente renovada como pareja. Y también un amplio sentido de la fecundidad y sensibilidad comunitaria: paternidad responsable y voluntad de educar cristianamente; pareja y familia abierta e integrada en la Comunidad Eclesial de la que recibe apoyo afectivo y real; vocación de servicio a la sociedad a la que ofrece su aportación como una célula viva.

En la «Familiaris Consortio» (n. 17) se pide a las familias de los cristianos «custodiar, revelar y comunicar el amor»... y se afirma que la familia de los cristianos tiene su propio «don»: la consagración sacramental (FC, 5). Con humildad, pero con claridad, hay que hacer ver que esta manera de entender y vivir el amor es una fuerza en la creación de un mundo mejor, más justo y más humano. Los bautizados tenemos una vocación pública de servicio, y en el sacramento del matrimonio se recibe la capacidad para «humanizar» el mundo, aportando una experiencia de amor estable, fiel, gratuito, esforzado, capaz de dar y recibir perdón, haciendo realidad presente la antigua máxima: «mirad cómo se aman

los cristianos». Por ello: «familia cristiana, ¡sé lo que eres!».

En este domingo navideño, celebrando la Sagrada Familia, podemos plantearnos desde la fe algunos interrogantes (que pueden valer para todos): ¿qué capacidad tiene nuestra familia para crear de verdad «una comunidad de vida y amor» («alianza», en sentido bíblico y no sólo «contrato»); para «servir a la vida» (su transmisión, defensa y educación es el gran «ministerio» de los padres); para construir la fraternidad humana en la igualdad de todos sus miembros; para formar una comunidad de «personas», favoreciendo el desarrollo de los valores de cada uno de sus miembros y educando en libertad, sin manipular, para hacer real y favorecer el compromiso con todos aquellos que nos rodean y la participación en el desarrollo de la sociedad, etc.?

Os animo a seguir construyendo vuestra familia, con fe en Dios y confianza en los hombres y mujeres que la integran. ¡FELIZ Y CONSTRUCTIVO AÑO NUEVO!

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Píris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737